moliñe kuñinga issand! se olleks pöraſe tõ kui akkaſin teile wallet tunnistama, mis mõñe päwa pärraſt awwalikkuks tõuſeks ja mind ukka ſadaks!“ Kuñingas uskus temma ſõña ja andis kõik wañad süüd korraga andeks. Reinowadderi rõem olli otſata et ni ölpſal kombel ellokitſikuſt ja waenlaste käeſt ärrapeaſis. — „Körge kuñingas, armoline issand!“ ütles Reinowadder: „Jumal ſago teile ning teie auwäärt abbikaſale ükskord tullewas ilmas kätte taſſoma, mis teie miño waeſele ſiin armo näitate; teie eldusſt mällestades tahhan ello otſani teie wasto tänolik olla. Ei olle kuskil Ma-ilmas üht ellawad looma, kellele ma kalliſt warranduſt ni hä meelega ſowin kui teile. Sure armo eeſt, mis mulle praego ollete näitanud, kingin teile Kallewi-poea kalli warranduſe pärrandusſeks. Kus warra ſeiſab tahhan teile töt möda tunnistada. — Wõtkem ſiis kuulda ja pangem kohta hästi tähhele! Ommiko pool Lätti maal on üks ſuur liwane nõm, keskel nõmme ſeiſab paks kaddaka põeſas, mis rahwas Narrika põeſaks kutſub, — piddage niñe meeles. Põeſa liggimail on üks allikas, mis Tölparro allikaks niñetakſe; need kohhad on liggistikko. Niñetud paika ei lähhe aasta otſal ei mees egga naine; ſurispä-kul ja nahkiir ellawad ſeal üksi. Senna matſin Kallewi-poea warranduſe mahha. — Narrika põeſaſt ja Tölparro allikaſt, neid kaht niñe teie ei tohhi unnustada. Minge abbikaſaga ſeltſis

iſſe ſenna, teil ei olle ni ustawaid ſullaſid kelle ooleks asjátallituſe wõikſite jätta; parrem on kui iſſe ſenna lähhete, ſeſt warrandus on wägga ſuur. Kui Tölparro allikaſt möda ſate, ſiis näte kohhe kaks kähhara ladwaga männi puud, ſedda mis liggemal kaewo pool ſeiſab pange tähhele, et teie ei eksi. Minge ſiis, armoline kuñingas, otſekohhe ſelle eſſimeſe männi peale, männi pöhja pool juurde al, piſſut ommikut wasto, maggab liwa ſees ennemuiſtene Kallewi-poea warrandus. Akkage ſeal kaewama; teie leiate eſſiteks juurde al ſamblaid, kui ſamblaid nattoke körwale lükkate pudub rikkas warra kohhe teil ſilma: paatrid, ristid, wañad taalrid ja rublatükkid, kuld preſid, sõlled, sõrmukſed ja muud keñad ehte asjad. Nattoke süggawamas augo pöhjas ſeiſab wimaks weel Kallewi-poea kuñinglik aukroon, mis Meſſikäp praego kannaks, kui nende kurri nõu olleks ſigginend. Muid illo-asju ja kallid kiwwiſi mis teie kulla ning öbbeda körwas pikkemalt weel leiate, ei jõua ma üllestunnistada; egga tehta ka meie päiwil eñam niſugguſi asju, ehk kui neid tehtaks, keddagi ei olleks, kes osta jõuaks! Kui teie, armoline kuñingas, kõik ſedda kalliſt warranduſt oma ſilma ees näte, ſiis mõtlete lahkelt miño peale. Oh Reinowadder, öiglane rebbane! kelle käppad kalliſt warra ſambla ſisſe liwa alla mattis, ſago ſiño kässi hästi käima, kus ſa ial ſeiſad ehk ligud! — mõtleb teie kuñinglik südda.“ —

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1849, lk. 30